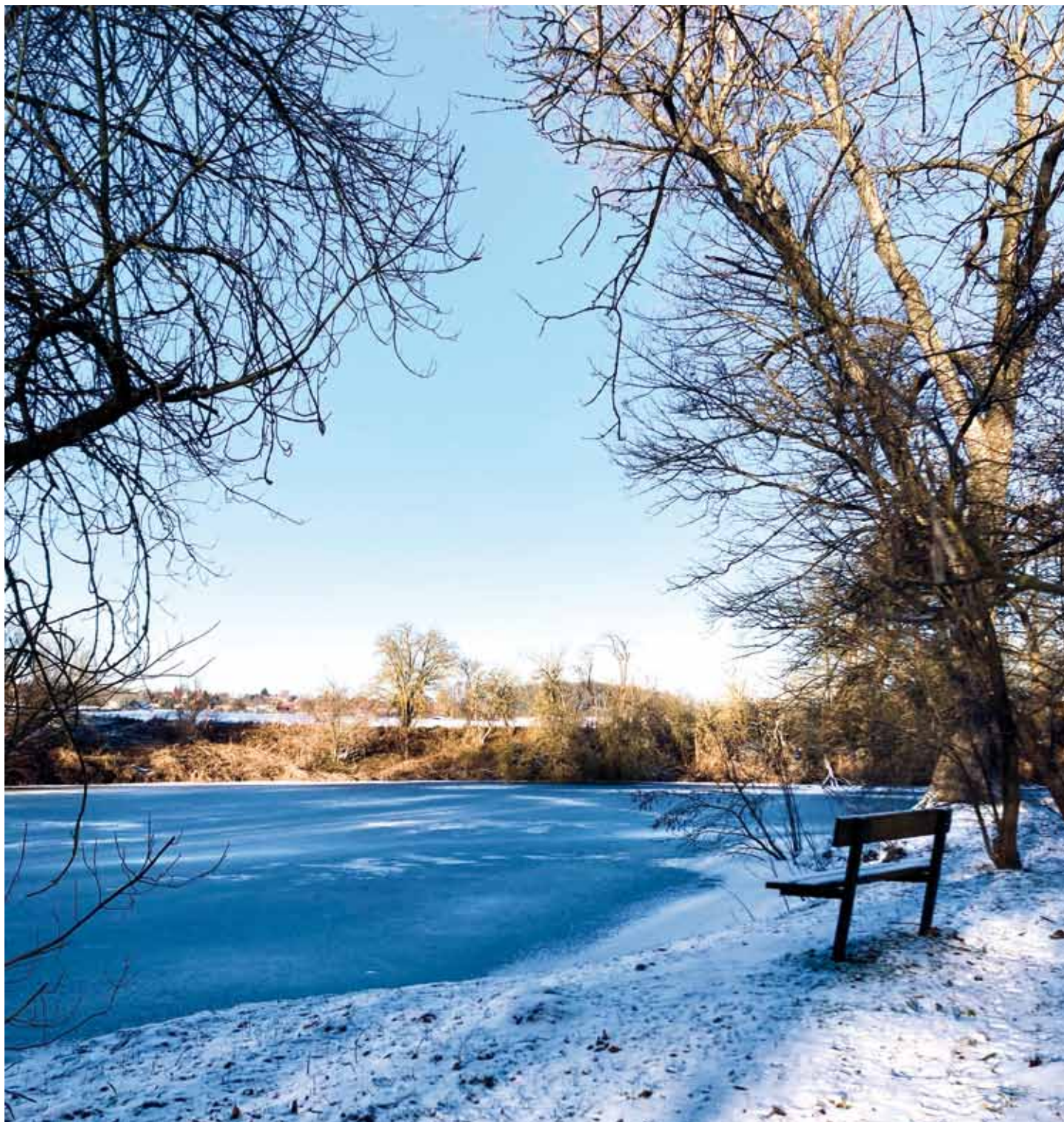
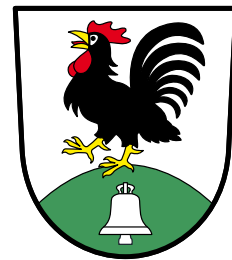




KIKIRIKÝ



SDH Vyšehněvice str. 6-7
Oslavy 140 let
založení dobrovolné jednotky

Adventní čas str. 10-11
Co se skrývá za přípravou
předvánoční tradice

Vyšehněvický hokej str. 18-19
– historie a současnost



Prodejna v naší obci

Patříme do skupiny 12 000 obcí, na jejichž území funguje pro potřeby občanů prodejna.

Již čtyři měsíce máme v naší obci nového nájemce prodejny pana Hunga, který pro nás pracuje od rána do večera, od pondělí do neděle i o svátcích. S jeho vedením prodejny jsme spokojeni, stížnosti jsme nezaznamenali. Opět můžeme platit kartou za nákup nad hodnotou 50 korun. Pokud vám chybí zboží, které byste rádi nakoupili, stačí se s ním domluvit o jeho zařazení do prodeje.

Postupně stále, krůček po krůčku, vylepšuje prodej a rozšiřuje sortiment. Denně si můžeme koupit čerstvé pečivo, chléb Nopek nebo Dymák, pro který se sem jezdí i z okolí. Nabídka obsahuje mléčné výrobky, širokou škálu limonád, piva, běžné potraviny, uzeninu, každou

středu a pátek výborné chlebičky, ovoce a zeleninu, drogerii, zboží pro naše kočičí a psí miláčky a nepatrně domácích potřeb.

Snahou pana prodavače je rozšířit časem prodejní regály i do skladu. Pan Hung u nás pracuje čtyři měsíce. Jeho manželka vede prodejnu nedaleko od nás. Práce jeho rodiny si vážíme, a proto bychom rádi pro jeho rodinu se dvěma malými dětmi vytvořili dobré životní zázemí.

Dnes už nevyužívaný malými dětmi Klubík na obecním úřadě této rodině pronajmeme. Ženy na cvičení budou moci v případě zájmu využít nově vybudované a zkolaudované prostory půdní vestavby. Pokud zastupitelé schválí, vestaví se do Klubíku chybějící koupelna s umyv-

dlem, sprchovým koutem a toaletou. Pravděpodobně zde bude i prostor pro malou kuchyňskou linku. Výhodou bude vlastní vchod oddělený od obecního úřadu. Obec bude během jara a léta řešit po dohodě s panem prodavačem, jak vhodně využít další malé stavební prostory v zadní části prodejny.

Existence prodejen záleží obecně na kupujících, tedy na nás. Nikdo nemůže dlouhodobě dotovat podnikání z rodinného rozpočtu. Mnozí z nás vědí, jak obtížné je zajistit nájemce nebo prodavače do prodejny na vesnici. Kdo nakupuje v naší prodejně, je rád za tuto možnost a i za to, že se může podle své potřeby setkávat se svými místními známými a popovídat si. – je ■



Životní jubilea občanů

V naší obci je zvykem, že občanům při jejich významných životních jubileích je prostřednictvím zastupitelů obce pográtulováno a z rozpočtu obce je předán dárkový balíček, který obsahuje potraviny a nápoje. Od listopadu 2022 tuto činnost zajišťují zastupitelky J. Bobková a J. Petržilková.

A při jakých životních jubileích chodíme gratulovat? Poprvé při dosažení 50 let věku, dále v 60, 65, 70, 75 a od tohoto věku dále už pak každý rok. Snad to zde můžeme napsat a občané a občanky se na nás nebudou zlobit, že prozradíme jejich věk. Nejstarší občankou je paní Marie Exnerová – v lednu oslavila již 97(!) let, paní Helena Boková oslaví v červnu 91 let a paní Marie Danihelková v září oslaví 88 let. Nejstaršími muži v naší obci jsou Josef Kolman – v květnu oslaví 80 let, Václav Šlechta bude mít v červnu 78 let a v prosinci se rádi zase setkáme s panem Františkem Jírkem na jeho oslavě 76. narozenin.

Samozřejmě, že každý občan má právo naši návštěvu odmítnout ať už ze zdravotních důvodů nebo i z jiných důvodů. V takovém případě se vždy snažíme připravený balíček oslavenci doručit a předat. Vždy vám dopředu voláme a domlouváme si případnou návštěvu nebo jen předání balíčku.

Od letošního roku také nebudeme zajišťovat předání darů jiným příjemcům daru než těm, kteří mají významné výročí narozenin, pokud si nebudete chtít balíček převzít. V rozpočtu obce je tato částka již započítána a předávání darů jiným osobám nebo subjektům, než jsou naši občané, neplní svůj původní účel.

V roce 2024 nás čekají gratulace u 41 občanů. Těšíme se na setkání s vámi! – jp ■



Sloupek starostky



Kdo nám pomůže?

Naše obec má poměrně hodně kulturně společenských aktivit. Přesto již několik let řešíme stále stejný problém, kdo nám pomůže s přípravou a organizací jednotlivých akcí? Pomáhají stále stejní lidé. Dělají to pro svá vnoučata nebo pro své děti, ale hlavně proto, že je to baví, jsou v kolektivu známých, a proto tuto práci berou i jako zábavu.

Není však možné donekonečna hledat pomoc u těchto stále stejných našich občanů. Samozřejmě v první řadě by měli podat pomocnou ruku zastupitelé obce, s tím počítáme. Ale to nestačí. Hlasy občanů říkají, že pomalu by se měli zapojit mladší při pomoci pořádání obecních kulturních akcí. Časem totiž oni budou muset zcela převzít káru a nahradit ty starší.

Je konec ledna a budeme potřebovat pomoc s dětským maškarním karnevalem. Hledáme někoho, kdo by letos nahradil pana Vítka Černého, který letos nebude moci vytáčet pro děti cukrovou vatu. A pokud nenajdeme náhradu za něho, bohužel, cukrová vata se nebude zdarma dětem vydávat.

Chceme-li dále vydávat náš obecní časopis KIKIRIKÝ, stojíme před problémem najít vhodnou osobu, která si nově vezme za své pokračovat na sestavení obsahu časopisu a jeho přípravu pro tiskárnu.

Ptáme se tedy konkrétně, kdo nám pomůže?

Jana Exnerová



Dětský závod CYKLOKOZINEC (3. 9. 2023)



Poslední prázdninovou neděli se již tradičně konaly dětské závody na Kozinci.

Protože organizační tým hýřil sebevědomím z povedených předchozích ročníků, připravil novinku v podobě běžeckých závodů. V průběhu léta se provedla každoroční drobná údržba „trailů“: zametání cestiček, posekání trávníku na place, naplnili jsme a navěsili nové pytly slámy jako ochranu stromů před poškozením od závodních strojů. Už zbývalo jen sehnat 16 sad pohárů a nespočet medailí.

Od začátku prázdnin se začaly scházet přihlášky, jejichž počet se zastavil na čísle 98. Mnoho dětí v rámci své netuchající energie zvládlo obě závodní disciplíny. Moderování a hecování fanoušků se ujal opět Pája Cejnar, který tentokrát přivezl i svého malého závodníka. Nejprve se všichni seznámili s tratí, aby nikdo nezabloudil v hlubokém lese. Poté se na startovní čáru postavili nejmenší na odrážedlech následováni dalšími cyklistickými kategoriemi. Po chvilce oddechu, zdlábnutí párků v rohlíku s malinovou a přeznačení trati se rozeběhly běžecké kategorie na jeden nebo dva okruhy. Děti opět ukázaly bojovnost do posledního dechu a radost z pohybu a zdravého soupeření. A tak si každý zasloužil odměnu, první tři v každé kategorii poháry, pro všechny medaile a nějaké ty dárečky. Počasí se vydařilo, a tak se dalo ještě posedět u tradičně skvěle připraveného občerstvení od Švejka a Diany. A pak už jen sbalit cirkus a těšit se na další ročník... – tp ■



Jubilejní 10. ročník NOHEJBALU (9. 9. 2023)

Druhou zářijovou sobotu se na hřišti u hospody konal tradiční nohejbalový turnaj trojic. Tento ročník byl jubilejní desátý.

Objednané slunečné počasí opět vyšlo, nálada byla veselá, proto nic nebránilo zahájení turnaje. Poměřit svoje síly přišlo osm družstev. Naši obec reprezentovala čtyři družstva. Byla to družstva Hospoda, Sexy bombónky, MRM a Synové výčepu. Ze sousedních obcí se zúčastnily týmy Třídeň, Košťál, Tři veteráni a No stress. Systémem „každý s každým“ se podle vybojovaných bodů vyhodnotilo konečné pořadí družstev. Na třetím místě se s 9 body umístil tým Hospoda (Černý V., Krejča M., Petržilka L.). S deseti body se na druhém místě umístil tým Tři veteráni. S celkovým počtem 11 bodů zvítězil tým Košťál. Celý turnaj opět provázela skvělá atmosféra, panovala dobrá a přátelská nálada. Poděkování patří našemu oblíbenému hostinskému Josefu Špryňarovi, který se postaral o zahnání žízně, mistru Luboši Petržilkovi za přípravu výtečného špízu a grilmistrovi Viktoru Martínkovi.

Gratuluji vítězům, děkuji všem za účast, sponzorům za příspěvky a těším se na další ročník. – rm ■



Sponzoři akce: obec Vyšehněvice, IPASMONT s.r.o., Marin klub s.r.o. Mělice, Ing. Josef Exner, Květiny a zahradnictví – Ladislav Cincibuch a Švejek Team.

Oslavy 140 let založení SDH Vyšehněvice (16. 9. 2023)

Dne 16. září roku 2023 jsme si připomněli jedno důležité výročí, a to 140 let od založení našeho hasičského sboru.

Sobotní zářijový den nám přinesl úžasné slunečné počasí pro zahájení našich 140. oslav. Celá událost započala před areálem firmy Montkov a už od deseti hodin se zde začaly řadit požární automobily. Lidé se začali srocovat do slavnostního průvodu jak v uniformách, tak i ve sportovních dresech, nebo jako přihlížející.

Celý špalír se dal do pochodu zhruba o půl jedenácté, v čele šli zástupci místního sboru v uniformách s naším novým praporem, následovala starostka obce a hosté se svými prapory a samozřejmě hasiči se zásahovými vozy. Za doprovodu Kosinovy kapely a zvuku hasičských sirén jsme došli „ke křížku“, kde naši členové kladli věnec a paní starostka položila kytici věnovanou obětem 1. světové války. Po zaznění hymny a uctění památky bývalých občanů padlých v boji pokračoval průvod na místní hřiště. Zde se konaly nejen závody, ale i ukázka techniky, konkrétně motorové stříkačky R. A. Smekal z roku 1936 patřící kamarádům ze Ži-



vanic. Všem se také moc líbila kytice věnovaná našim předchůdcům hasičům na bělském hřbitově. Závody nebyly obsazené tak, jak jsme si asi všichni přáli, ale to nám dobrou náladu nemohlo zkazit. Dohromady se k soutěži v požárním útoku přihlásilo šest mužstev s PS dvanáctkami, dva ženské týmy a ja-

ko zpestření kluci z Volče s PS osmičkou. Samozřejmě se musím pochlubit i našim týmem mladých hasičů a hasiček, kteří si za svou poctivě odvedenou přípravu a odmakané tréninky užili opravdu velký potlesk. Nakonec zcela nečekaně přijely ještě děti z Volče, které se vracely ze závodů z Čeperky, a tak jsme si jako absolutní završení závodního dne užili dětské derby, kde byly vidět obrovské pokroky, které děti za rok našeho společného snažení udělaly. Ještě se vrátím k útokům mužů a žen, jak je už u nás tradicí, soutěžní časy se opět sčítaly. Náš výsledný čas 65,11 min. nám zajistil třetí místo v tabulce, a tak jsme se konečně mohli těšit z „bedny“. Na druhém místě nás doplnili muži ze Sopřeče a absolutními vítězi se stal snad neporazitelný tým Voleč D, který výsledným časem 55,48 min. nenechal nikoho na pochybách, že patří opravdu k tomu nejlepšímu, co se dá v našem okrsku vidět. Závody žen vyhrály holky ze Žřavic před konkurentkami z Volče.



Kdo vydržel do osmnácté hodiny, mohl si zatančit za doprovodu kapely Empiria, zahráli opět výborně. Kdo zůstal nebo přišel déle, neprohlopil. Užili jsme si vystoupení náramně, zaspívali si, zatančili, popili a završení náročného, leč překrásného dne bylo kolem půlnoci.



Celý den byl ve znamení pohody, velký dík patří panu Chmelovi, který nám bezplatně zapůjčil obrovské skákací hasičské auto, na kterém se děti opravdu vyřádily, a to nejen v sobotu. Rád bych poděkoval také firmě IPASMONT s.r.o. za sponzorský dar, a hlavně obecnímu úřadu za poskytnutý sponzorský dar, bez kterého bychom tuto akci nemohli v takovém rozsahu uspořádat. Na závěr děkuji všem, kteří se podíleli na přípravě, zabezpečení a bezproblémovém chodu celých oslav. Děkuji moc! - mk ■



Vařeníčko pro děti (12. 11. 2023)



– **M. Vančura:** „Bavilo mě setkávání se s dětmi, obalování řízků a jedení. Nejvíc mi chutnal dort a vlastně mi chutnalo všechno.“

– **E. Pazderová:** „Nejvíc mi chutnal řízek. Nechutnal mi vývar s játrovými knedlíčky. Nejím tuhle polévku ani doma. Vařeníčko mě bavilo vždycky, protože jsem mohla vařit. Vařit mě moc baví.“

V neděli 12. listopadu se konala poslední lekce Vařeníčka pro děti. Byla to v pořadí sedmá lekce a jak jsme psaly již v minulém čísle, uvařili jsme od dubna do listopadu 2023 na jednotlivých lekcích spoustu dobrot. Poslední lekci jsme pojmul jako lekci slavnostní s nelehkým úkolem. Děti měly uvařit nejen pro sebe, ale i pro svoje rodiče, případně prarodiče a sourozence. Měly také za úkol prostřít a nachystat stůl, rautové stoly, srovnat židle a spoustu dalších věcí.

Na závěrečné Vařeníčko se nakonec přihlásily všechny děti, které na předchozí lekce docházely. Někdo chodil poctivě a opravdu nevynechal jedinou lekci. Někdo někdy nemohl, byl nemocný nebo se mu prostě nechtělo. Na závěrečné lekci ale byli všichni. Tedy kromě Péti Forejtka, který byl celou dobu naší velkou posilou, ale onemocněl a musel zůstat doma.

Věděli jsme, že budeme mít sál plný lidí, dětí bylo dvacet, ke každému

dva dospělí a případně i sourozenci. Počítali jsme, že se sejde okolo šedesáti osob, a to už byla velká výzva všechno stihnout a uvařit rychle, ale zároveň dobře.

Před devátou hodinou jsme se vrhli do práce. Začali jsme chystat bramborovou polévku s houbami i bez, dále kuřecí a vepřové řízky, slané šneky, obložené zeleninové talíře, různé druhy jednohubek, jablečný štrůdl, ovocné aranžované talíře a na závěr velký dort. Děti se rozdělily do menších skupinek a pracovaly podle přidělených úkolů. Měly jsme s Kristinou strach, abychom vše stihly, tak jsme něco připravily

dopředu (třeba dort byl upečen již v pátek, promazán v sobotu ráno a děti ho už „jen“ dozdobily).

Byly to nervy, ale zvládli jsme to. Asi o půl jedné bylo připraveno a prostřeno. Rodiče čekali, až je pustíme dovnitř. Když se všichni usadili ke stolu, představily jsme rodičům všechny účastníky našeho Vařeníčka. Pěkně jednoho po druhém. Pro každého jsme měly připravenou ušitou kuchařskou zástěru a chňapku (velké poděkování M. Semelkové za jejich ušití). Děti dostaly ještě dřevěnou vařečku, aby měly na co vzpomínat. Potom jsme se už všichni pustili do jídla. Děti se chlubil svými kulinařskými výtvy a myslím, že všem moc chutnalo. Děkujeme OÚ Vyšehněvice za finanční podporu, ze které jsme pořizovali většinu surovin na vaření.

Velké díky patří Pétovi, Fandovi, Káje, Emče C., Anetce, Agátce, Emče P., Viktorce S., Jindrovi, Pepince, Nince, Berince, Sofince, Aniče, Matýskovi, Jířovi, Viktorce H., Betynce, Fílovi a Pátě.

Moc jsme si to s vámi užily a doufáme, že jste si něco z Vařeníčka zapamatovali a budete doma v kuchyni vždycky tak super, jako na našich společných lekcích. – jp, – kk ■



Druhá Šipkovaná (25. 11. 2023)



pinách následně rozhodlo o nasazení do pay-off. V pavouku už se bojovalo stylem náhlé smrti, kdy poražený v turnaji končí. Výjimkou je pouze případ prohraných semifinalistů, kteří si to následně rozdají v bitvě o konečné 3. místo.

Turnaj jako vždy přinesl samé vynikající výkony, spoustu emocí a radosti. A všichni účastníci zaslouží za předvedené výkony potlesk a obdiv.

V soutěži žen se na 3. místě nakonec umístila Eliška Opopová. 2. místo vybojovala ve finále o trošku méně šťastnější Ivča Kmoníčková. A 1. místo po zásluze obsadil místní šipkařský démon mezi ženami Daša Pošíková.

V soutěži dvojic mužů vyválčili 3. místo Tomáš Panchártek a Roman Krejčík. Ve finále po boji prohráli a 2. mís-

V listopadu roku 2023 se konal 2. ročník šipkového turnaje dvojic mužů. V organizaci akce došlo k několika změnám. Protože počet přihlášených byl vysoký, přesunul se turnaj na sál a zároveň se zdvojnásobil počet automatů. Další změnou byla skutečnost, že tentokrát se do turnaje přihlásily i ženy, které absolvovaly svůj vlastní turnaj, a to systémem jednotlivkyň.

Muži se do dvojic rozlosovávali. Tato metoda občas přináší nespokojenost s výsledkem losu mezi šipkaři, což našťastí nebyl případ tohoto turnaje. Všechny dvojice vypadaly silné a vyrovnané, žádný oficiální protest vznesen nebyl.

Systém turnaje byl pro ženy i pro dvojice mužů stejný. Bojovalo se ve dvou skupinách, konečné pořadí ve sku-



to obsadili Slávek Štochl a Pepa Špryňar. 1. místo vybojovali po celý turnaj neporažení Petr Balšay a Petr Mako.

Závěrem chci poděkovat Tomáši Panchártkovi za to, že se se mnou podělil o organizaci a náklady. A děkuji Tomáši Kolmanovi za peněžní sponzorský dar.

– jš ■

„Lidé to jsou, kdo tvoří obec, nikoli zdi.“

(řecký politik a historik Thúkidydés)

Náš Vyšehněvický advent je akce, která je vyhlášená v širokém okolí. Je to akce jedinečná a neznalému člověku se může zdát, že se všichni navečer sejdem u křížku, rozsvítíme strom a dáme si svařák. Jen my organizátoři však víme, co práce a lidského úsilí se za tímto jedinečným večerem skrývá.

Tak si to pojďme zrekapitulovat.

Betlém

Betlém a jeho slaměné sochy se musejí každoročně opravovat. Stará zčernalá sláma musí dolů a drátěné korpusy se znovu poctivě obalují novou žluťoučkou slámou. Sláma, drát, a hlavně lidské ruce... Mnoho lidských rukou je potřeba. Oprava slaměných soch a betlému vydá na celé dopoledne, někdy i déle, podle míry poškození. I letos se našlo několik dobrovolníků, kteří sochy opravili.



Cukroví

Několik týdnů před adventem se schází velká skupina místních žen. Rozdělují si úkoly, hlavně druhy cukroví, která co napeče a kolik toho bude. Část se jich ještě schází v jiném čase a zdobí v přísálí hostince napečené perníčky, které se také prodávají. Těsně před akcí se znovu ženy scházejí v hostinci, stoly jsou zavalené krabicemi různého vánočního cukroví (cca 20, někdy i 25 druhů). Vytvářejí zde pomyslnou manufakturu a plní sáčky cukrovím. Stříhají stužky, zavazují pytlíky a umísťují do krabice. Počítá se, naceňuje se.

Výrobky na dobročinný trh

Již několik let prodáváme na dobročinném trhu kromě cukroví a perníčků i výtvary dětí nebo zboží od ostatních dárců. Každý, kdo má šikovné ruce nebo chce něčím přispět, má možnost. Vyšehněvické děti vyrábějí přáníčka, ozdoby a další věci s vánoční tematikou. Jejich výrobky se pak ocení a spolu s dalšími jsou milými dárky na prodej ve stáncích.

Za cukroví, výrobky dětí a další zboží jsme letos utržili 35 937 Kč.



Smažení bramboráků

Občerstvení na adventu u nás, to jsou bramboráky, svařák a štrůdl. Tohle jsou stálice a jistoty. Ovšem co je za tím práce, vám může povprávět další skupinka žen, která se v sobotu dopoledne sejde na hřišti v kabinách, donesou svoje multifunkční pánve a když je všechny naráz zapnou, vyhodí jistič a volají, že elektřina zase nejde. A pak celé dopoledne smaží bramboráky, letos to bylo z neuvěřitelných 50 kg těsta (5 kbelíků). A večer, prosím, nezbyl jediný bramborák! Pak ještě 18 nohavic štrůdlů, 40 litrů svařáku, 12 litrů kakaa a várnice čaje. Vše je připraveno a na 16. hodinu se odváží do stánků ke křížku. Občerstvení je pro návštěvníky akce zdarma, ale již druhý rok jsme zavedli pokladničky, kde mohou lidé dobrovolně přispět. Letos se u občerstvení v pokladničce sešlo 6 941 Kč.

A co dělají muži?

Zatím to vypadá, že advent u nás chystají převážně ženy. Omyl! Všichni víme, že bez mužů to nejde a pro ně jsou ty fyzicky náročnější úkoly jasně dané. Přestěhovat sochy a betlém ke křížku a postavit jej tak, aby ho ne-



sfoukl žádný vítr (i to se někdy v minulosti stalo). Natahat desítky metrů různých kabelů, postavit pódium, umístit plátno, vyzkoušet mikrofony, ozvučení. Stáhnout správnou hudbu, videa. Umístit a vyzkoušet světla, natáhnout ocelové lanko ze zvoničky na střechu pro Světlo štěstí. Postavit prodejní stánky, natáhnout na ně

plachty, připravit sněhovníky (to jsou slunečníky, které chrání před sněhem, deštěm a větrem). Ozdobit křížek, přichystat svíčky, umístit Ježíškovu poštu, rozmístit po obci cedule upozorňující na pomalejší průjezd obcí. A hlavně vyzkoušet, zda se jedle rozsvítí.

Anděl

Na ten krátký prchavý okamžik zjevení se všichni těšíme, je v něm jemnost, magie a tajemství. A také poselství – Světla štěstí. Letos se nám to poselství trochu zadrželo na namrzlém lanku, ale i to patří k životu. Ne vždy vše vyjde podle našich představ a plánů.



A co ještě?

Ještě děti zdobí stromeček, někdy i svými vlastnoručně vyrobenými ozdobami. Ještě se narychlo píše dopisy Ježíškovi a milá poštmistrová je vybírá a na oplátku rozdává dětem razítka o odeslání. Anděl u křížku rozdává svíčky, aby si lidé mohli zapálit svoje vlastní Světlo štěstí a někomu ho třeba darovat. To už je také tradice. Zpívají a tancují děti ze základní školy. Moderátoři nás provázejí celou akcí, povídají si s hosty, dětmi a jejich učitelkami. Starostka obce pronáší slavnostní řeč. Zhasíná se celá obec, všichni odpočítávají a vmžiku se rozsvítí, troufám si říci, jeden z nejkrásnějších stromů v kraji Pardubickém. Lidé nakupují ve stáncích a otevírají svá srdce i peněženky, aby věnovali něco na dobrou věc. Vypijeme svařák i „adventnici“ a pak ještě pokračujeme do místního hostince. Zde vysypeme pokladničky a počítáme a pak tipujeme, kolik se asi letos vybralo.

Závěrem

A potom se zase několik dní uklízí, likviduje, sčítá, odváží a děkuje. Možná jsem na něco důležitého zapomněla, ale je toho tolik, co se kvůli jednomu slavnostnímu večeru dělá... Ale stojí to za to! A tu práci, ten čas, každý, kdo se podílí, rád obětuje. Je to jen u nás a jsme na to právem pyšní.

– jp ■



Zahájení adventu (2. 12. 2023)

Tradiční událostí, která se ne- se ve stejném duchu již několik let, a na kterou se těší dospělí i malé děti.

Krásně osvětlená jedle, slamený betlém, anděl na střeše, Ježíškova pošta, zpívání koled, Světlo štěstí, svařák, bramboráky..., to vše zahřálo nejen po těle ale i po duši.

To, co hrálo nejvíce, byla dobročinnost, která k tomuto období u nás patří, i letos se výtěžek daroval na pomoc dětem ze Speciální a praktické školy Diakonie ČCE v Hradci Králové. Za dar předchozího roku se děti podívaly k moři a některé z nich společně s paní učitelkou přijely osobně poděkovat a ukázaly i mnoho fotografií.



Milou část dobročinnosti tvořil trh s cukrovím, které napekly naše milé sousedky, výrobky od dětí a spousta dalších krásných drobností od dobrovolníků.

Stejně velké díky patří mnoha dalším lidem, kteří se starali o to, co nejen v ten podvečer už přikryla tma. Krásný zážitek dotvořilo i zimní počasí.

Tak letos už 30. 11. na Ondřeje v sobotu v podvečer u stromečku na viděnou. — pk ■

Advent 2023

Už den před letošním Adventem hezky sněžilo a sněžilo také skoro celý den v sobotu na samotný Advent. Po dlouhém čase byl bílý, napadlo hodně sněhu. Ten se držel i na větvích naší vánoční jedle a stříbrného smrku. I letošní rok byla účast na rozsvícení stromu vysoká. Také tentokrát vysehněvické ženy uspořádaly charitativní sbírku ve prospěch ZŠ Speciální a praktické školy Diakonie ČCE v Hradci Králové. Mrzí nás, že mezi návštěvníky, kteří se sem přijeli podívat,



jsou i tací, kteří si s radostí dali zdarma bramborák, štrůdl, svařák nebo čaj a na druhou stranu ve prospěch dobré věci nebyli ochotni dát ani „korunu“ do kasiček umístěných hned vedle výdeje adventních dobrot.

Pro děti uvedené školy v Hradci Králové se vybralo 42 908 Kč, tj. o 16 000 Kč méně než loni. Naše obec k tomuto daru přidala ze svého rozpočtu 15 000 Kč. Po třech letech uděláme v roce 2024 změnu a výtěžek ze sbírky darujeme rodičům z našeho okolí, kteří se starají o své životem znevýhodněné dítě. Bude- me rádi za váš tip, koho z rodičů příští rok obdarovat. — je ■



Andělské poselství

Každoročně při rozsvícení vánočního stromu čekáme na tu chvíli, kdy se zhasnou pouliční světla, utichne hlaholící dav lidí, ozvou se první tóny známé melodie, všechna dětská očka těkají po nebi a hledají jedno malé světélko, které značí příchod anděla k nám na Zem, do naší vsi. V tu chvíli se zastaví čas. Každý z nás se pro tuto chvíli zaobírá vlastními myšlenkami. Myšlenkami nad krásou tohoto okamžiku. Celý tento výjev vnímáme nejen očima a ušima, ale celým naším srdcem. Anděl, který přichází mezi nás na začátku adventního času, nám skrze své světlo, které nám posílá, zrcadlí anděla, který je v každém z nás. U někoho schovaný někde hluboko, u někoho dřímá na povrchu. Zdánlivě malé nedůležité světélko, které může znamenat všechno. Může to být upřímná podpora, nabízející soustředěná pozornost, svoboda být sám sebou, ochota přijmout cizí pravdy a omyly, inspirace a nabíjení energií, uznání a chvála, soucit. A takoví andělé skutečně žijí mezi námi, ne-li opravdu v každém z nás. Jen jsme ho někde v sobě uvěznili. Pojďme v sobě najít tohoto anděla a třeba bude svět o trochu lepší. Co z toho budeme mít? Odpovím-li radost a naplnění, je to málo? Nemyslím jen radost a naplnění druhého, ale i naše vlastní. Radost z toho, že je druhému lépe, a to naší zásluhou, naplnění z toho, že rozhodně nejsme na světě zbyteční. — nč ■



Mikuláš zase chodil v obci (5. 12. 2023)



První podvečerní hvězdou se v naší obci objevil Mikuláš ve slavnostním zlatém ornátu. Společně s ním dva andělé a také čert. Všichni celý rok pečlivě sledovali naše vyšehněvické děti a jejich skutky, aby je za ně pochválili nebo pokárali. U některých malých hříšníků to spravila básnička nebo obrázek. U těch zlobivějších to byl slib, že pokud se to do roka nezlepší, bude mít čert příští rok dost práce. Ale dobro vždy nakonec zvítězí! Svatý Mikuláš a andělé se u čerta přimlouvali a bylo vidět, že některým dětem se očividně ulevilo, že to letos ještě „vyšlo“. To se ovšem ukáže až příští rok. Pro letošek se tato tradiční návštěva, kterou známe třeba z laskavých obrázků Josefa Lady, spokojila se slibem, že děti budou už hodné. — pk ■



Mikulášské divadlo popáté (9. 12. 2023)



Letošní divadelní mikulášská nádílka měla takové své malé výročí. Bláznivý příběh andělsko-čertovské bandy se nám představil již popáté. Byl o tom, jak vyléčit samotného Mikuláše, který chytil nejen poezii, ale i všechny nemoci světa. Nevěřili byste, čeho všeho jsou v pekle a v nebi schopní. Čerti s anděly se předháněli v tom, kdo vymyslí nejlepší léčebnou kúru pro Mikuláše. Střídaly se tak zahřívací a chladičí metody. Například ledová koupel v kusech ledu, čertovsky pálivý guláš, Priessnitzův zábal, kouřová aro-



materapie, bublinková koupel, a nakonec pekelná sauna. K tomu všemu musel Mikuláš absolvovat několikrát cestu z nebe do pekla a zpět pomocí trampolíny a klouzačky. Byl to takový foťr, že těžko říct, zda se Mikuláš vyléčil díky ozdravným meto-

dám nebo z leknutí. Každopádně ví, že má kolem sebe bytosti, které v nouzi vždy pomohou, přestože mají originální metody pro řešení situací. A tak mohl Mikuláš i letos podarovat děti sladkým perníkem a nově i dřevěnou ozdobičkou. — nč ■





Tříkrálová sbírka (6. 1. 2024)

V sobotu 6. ledna se vydaly dvě skupinky našich malých dětských Tří králů se zabezpečenými pokladničkami do obce. Naštěstí počasí bylo docela vlídné, občas mírně zamžilo, a tak koledníkům nebyla zima. Celkem v naší obci vybrali do kasiček pro Oblastní charitu v Přelouči 14 529 Kč. Je to o 1600 Kč více než v minulém roce. Je potěšitelné, že každý rok se u nás vybere více peněz než v tom předchozím a že si lidé uvědomují, že svým peněžním příspěvkem mohou trochu přilepšit těm, kdo na tom tak dobře nejsou. Těší nás i to, že děti rády chodí jako Tři králové. U většiny dveří jim totiž paní nebo pán domu kromě peněz do kasičky dají taky pro ně samotné něco na zub. A že toho pak za celou vesnici není málo, to nám věřte! – je ■



Víte, co vlastně znamená nápis K+M+B?

Nápis posvěcenou křídou na vstupní dveře do lidských obydlí se jako tradice přenáší z generace na generaci. I když ještě dnes se spousta lidí domnívá, že se jedná o počáteční písmena oněch tří mudrců, kteří přišli do Betléma poklonit se Ježíšovi po jeho narození a přinesli mu tři dary: zlato, kadidlo a myrhu. A myslíme si tedy, že K je Kašpar, M je Melichar a B je Baltazar. Omyl! Ve skutečnosti tato tři písmena znamenají: *Kristus ať obydí tvé žehná* (*Christus* (výslovnost *Kristus*) *Mansionem Benedictat*) – tedy K+M+B. – jp ■

Česko zpívá koledy

Ve středu 13. 12. 2023 se konal již třináctý ročník Deníku.cz Česko zpívá koledy. I naše obec se již po několik let zapojuje a občané se scházejí u křížku, aby si společně zazpívali. Letos to byly opět tradiční koledy Půjdem spolu do Betléma, Nesem vám noviny, Narodil se Kristus Pán, Pásli ovce Valaši a také vánoční písně Veselé Vánoce a Rolničky. Lidí se na tuto událost sešlo trochu méně, o to upřímněji si zazpívali a popřáli si krásné vánoční svátky. Letošní rok se zpívání uskuteční ve středu 11. 12. 2024 u 18 hodin a Vyšehněvice u toho jistě nebudou chybět. – jp ■



POPLATKY ZA ODPADY A ZA PSY NA ROK 2024

Od 1. ledna 2024 do 30. června 2024 jsou splatné místní poplatky za odpady a ze psů na rok 2024.

I. MÍSTNÍ POPLATEK ZA SVOZ NETŘÍDĚNÉHO (SMĚSNÉHO) KO

- poplatek za odpad za každou osobu s trvalým pobytem na území obce ve výši 700 Kč;
- poplatek za odpad za stavbu určenou k individuální rekreaci, byt nebo rodinný dům, ve kterém není hlášena k trvalému pobytu žádná fyzická osoba, ve výši 700 Kč.

II. POPLATEK ZE PSŮ

Poplatek platí držitel psa, tj. fyzická nebo právnická osoba, která má trvalý pobyt nebo sídlo na území obce.

Poplatek 100 Kč se platí ze psů starších 3 měsíců.

III. POPLATEK PRO PODNIKAJÍCÍ FYZICKÉ A PRÁVNICKÉ OSOBY

Za odvoz a likvidaci nevýznamného menšího množství tříděného odpadu, tj. plastu, papíru, skla a drobného kovu zaplatí podnikající FO a PO poplatek ve výši 800 Kč vč. DPH.

Číslo účtu obce: 194 393 585/0300

Splatnost poplatků: do 30. 6. 2024

Do uzávěrky tohoto čísla se nevešlo: lednový turnaj v ping pongu, únorový masopust a hasičský ples. Těmito akcím se budeme věnovat v dalším čísle Kikiriký.

POZVÁNKY NA AKCE – 2024 –

ÚNOR

24. 2., 14 h ■ Dětský maškarní karneval

BŘEZEN

2. 3. ■ Vítání občánků

9. 3. ■ MDŽ

16. 3. ■ 3. ročník šipkového turnaje jednotlivců

23. 3., 14 h ■ MORANA

DUBEN

6. 4. ■ Setkání se seniory

27. 4. ■ Šipkový turnaj

30. 4. ■ Čarodějnice

ČERVEN

8. 6. ■ 6. ročník memoriálu Petra Kolmana

15. 6. ■ Dětský den – výlet do hřebčína a na zmrzlinu

22. 6. ■ Divadlo na Kozinci

29. 6., 18 h ■ Sousedské posezení

ZÁŘÍ

1. 9. ■ Cyklokozinec

14. 9. ■ Nohejbalový turnaj

LISTOPAD

9. 11. ■ Svatý Martin

Šipkový turnaj dvojic

30. 11., 16 h ■ 18. Advent

PROSINEC

5. 12., 17 h ■ Návštěva – Mikuláš, anděl a čert

7. 12. ■ Mikulášské představení divadla Na Valníku

11. 12. ■ Česko zpívá koledy

Vyšehněvický hokej – historie a současnost

Možná spousta z vás ani netuší, že někteří muži z Vyšehněvic jezdí už více jak 35 let, každou neděli ráno, vždy od října do dubna, hrát lední hokej. To jste nevěděli? Máme pro vás vzpomínky pamětníků i postřehy aktivních současných hráčů.



Jak to všechno začalo?

Bylo to tak, že Jaromír Kroužil se vrátil v roce 1986 z vojny a hrál hokej ve Svítkově. Václav Kalvoda z Vyšehněvic tehdy pracoval v Kovopodniku v Přelouči a Lubomír Kolman zase v „Traktorce“ (STS Staré Hradiště) v pobočce v Přelouči. Hrály se sporadické zápasy mezi podniky, když se zaměstnanci domluvili. Hrál se ve všední dny po práci a hrálo se nepravidelně a málo. Hráči se sháněli těžko. A tak se muži z Vyšehněvic domluvili a dali dohromady vlastní mužstvo, vlastně mužstva dvě (později červený a modrý tým). Pravděpodobně od roku 1987 se tak začala psát historie vyšehněvických hokejistů. Tehdy se hrálo na stadionu v Pardubicích. Pouze hráči, hokejky a puk. Žádné chrániče,

žádné vybavení, jenom nadšení ze hry a možnost sejít se v ryze mužském kolektivu.

Tenkrát v těch 90. letech jezdil z Vyšehněvic na hokej snad každý

chlap, co se udržel na bruslích a měl hokejku. Za pronájem haly se tenkrát platilo asi 500 Kč/hodinu, což vycházelo na 1 hráče asi 20 Kč (pro srovnání, nyní v roce 2024 pla-



tí hráči 200 Kč/osobu). Když v Pardubicích zdražili pronájem haly, začalo se jezdit do Hradce Králové. V HK se vyšehněvičtí seznámili se správcem a brusičem ze stadionu. Za mírné „úplatky“ typu zabíjačkové výrobky nebo lahvinka tuzemáku potom postupně získávali profi vybavení – chrániče, rukavice, sady dresů apod. Barvy dresů se ustálily na červené a modré a v těchto barvách hrají hokejisté dodnes.

Vždy byl problém sehnat brankáře, vzpomíná se na Miroslava Izáka st., který chtěl hokej hodně hrát. Bruslení mu ale zase tolik nešlo, a tak se z něj stal „nedobrovolně“ brankář. Také nejde zapomenout na vyražené zuby V. Kalvody. Samozřejmě, že se vzpomíná i na občerstvovací zastávky ve slavném motorestu TIR. A také na J. Salavce, který potom, co se přestalo jezdit do TIRu, ochotně každou neděli otevíral místní hostinec. Také se hodně jezdilo do garážové hospody J. Kroužila. Dodnes se také dodržuje tradice setkání po ukončení sezóny, kdy se dobře jí a pije, a hlavně utužuje hokejový kolektiv. S hraním hokeje to až tolik nesouvisí, ale ti, kdo zažili sledování zápasů zimních olympijských her v Naganu, si jistě vzpomenou na nezapomenutelnou triumfální traktorovou jízdu místních hokejových fanoušků po okolních obcích. Jestli chcete podrobnosti, zeptejte se jich.

(Vzpomínky Lubomíra Kolmana a Jaromíra Kroužila se snažila zachytit – jp ■)

Moje cesta do vyšehněvického týmu

V roce 1993 na jaře jsem se vrátil z vojny a na podzim téhož roku jsem si, po mírném nátlaku, vzal místní slečnu Janu a byl ze mě „Vyšehněvák“. Místní sportovci mě nemuseli dlouho přemlouvat, a tak jsem se stal další vyšehněvickou „hokejkou“. Vzpomínám si na svoji první jízdu do Hradce Králové na stadion. Každou sobotu večer u piva se domlouvalo, kdo s kým pojedje, a tak jsem se jako nováček nabídl,



že vezmu auto. Moji posádku tvořil M. Vančura a J. Semelka a tři velké tašky s hokejovou výzbrojí. Můj vůz trochu „hekal“, tenkrát jsem byl hrdým majitelem ojetého zeleného trabantu. Z mého prvního zápasu jsme se vrátili po povinné zastávce v motorestu TIR asi kolem 15. hodiny. Těžko se mi odpovídalo mé novomanželce, kde jsme tak dlouho byli...

Postupem času někteří chlapi odmítali vstávat tak časně ráno v neděli (v 5 hodin) a přestali jezdit. A tak se hledali nadšenci i z okolních vesnic – Vlčí Habřiny nebo Volče. Postupně se přidávala i místní omladina, která ovšem moc dlouho jezdit nevydržela.

Já ale rád vzpomínám i na hráče, kteří už třeba ani nejsou mezi námi, například na lehce vyostřené situaci na ledě s Pavlem Vondráčkem. Také nezapomenu na legendární obrannou dvojici Štěpán Krejča a Miloš Vančura v modrých dresech Transporta Chrudim. Na podomáčku upravenou výstroj brankáře Slávy Štochla nebo na přihrávky přes půl hřiště tzv. tahákem Jardy Nejedlíka, které v některých případech trefili spoluhráče do zad. Rád poslouchám i vyprávění pamětníků, kteří vzpomínají na dobu, kdy

někteří hokejisti kouřili přímo na střídačce a doplňovali tekutiny lahvovým pivem. Párkrát se také stalo, že jsme na hokej jeli v neděli ráno přímo z hasičského plesu. Samozřejmě hra podle toho také vypadala!



Stalo se již tradicí, že každý hráč, který oslaví významné kulatiny, dostane od týmu dres české reprezentace s číslem vyjadřujícím jeho věk. Začínáme mít mužstvo plné hráčů s čísly na zádech 50, 60 a je jich stále více... Hokej nás ovšem stále baví a neumím si bez něj svůj aktivní život představit.

(Nekráčené subjektivní vyprávění L. Petržilký zapsala – jp ■)

Z Vyšehněvic na hokej jezdili: V. Kalvoda, P. Vondráček, M. Vondráček, Š. Krejča, M. Vančura, J. Lejhanec, J. Semelka st., M. Izák st., J. Kolman, L. Kolman nejst. a prostř., F. Jírek, J. Talman, B. Danihelka, V. Kubelka, J. Exner, S. Štochl, J. Nejedlík, M. Kamenický, R. Vávra, L. Kroužil, J. Kroužil, L. Pachártek, P. Pachártek čp. 42, T. Kolman, M. Kolman, P. Kolman, Z. Čadil, K. Hándl, P. Hruša, L. Cincibuch ml., J. Semelka ml., Z. Semelka, J. Valášek... Pokud jsme na někoho zapomněli, tak se omlouváme.

Současné mužstvo je poskládáno z hráčů Vyšehněvic, Vlčí Habřiny a z dalších obcí z okolí Přelouče. Nejstarší nyní aktivní hráči – J. Kroužil a J. Bartoš (z V. Habřiny), nejdéle hrající hráč bez přerušování sezón L. Petržilka, nyní nejmladší hráči M. Kolman a L. Kolman nejml. z M. Výklek.

Rekonstrukce místní komunikace v uličce na Voleč



V majetku obce je místní komunikace p.č. 792/3 uličky směrem na Voleč. Povrch silnice a miniaturních chodníčků je ve špatném stavu. Proto dne 2. května 2023 po zaslání výzvy na tři cenové nabídky schválilo naše zastupitelstvo obce předloženou cenovou nabídku na zpracování projektové dokumentace „Rekonstrukce místní komunikace v obci Vyšehněvice“ společnost VIAPROJEKT s.r.o. Cena těchto projekčních prací je 266 200 Kč. Rozsah úseku je od napojení na silnici III/3234 ke sloupové trafostanici, tj. délka 140 m. Součástí rekonstrukce je výměna povrchu komunikace, výměna obrub, úprava

vjezdů k přilehlým nemovitostem. Šířkové uspořádání zůstane zachováno a chodníky nejsou uvažovány. Navrženo bude umístění nového LED veřejného osvětlení na stožárech a dále odvodnění zpevněných ploch. 19. ledna 2024 na jednání starostky a projektanta v sídle VAK Pardubice, a.s. bylo dojednáno, že když už se bude provádět nový povrch komunikace v uličce, bylo by vhodné přijednom vyměnit dosavadní mnoho let staré úzké vodovodní a kanalizační trubky a napojit na ně nové tak, aby mohly kapacitně sloužit pro případnou novou výstavbu RD v této oblasti. 6. února byl proto proveden hydrogeologický průzkum.

Při jednání s VAK Pardubice, a.s. bylo předběžně domluveno, že výměnu dosavadního vodovodního a kanalizačního potrubí by financovala jejich společnost a nové vedení, které bude napojeno na stávající, by financovala naše obec. V souvislosti s těmito kroky je naše obec nucena odkoupit travnatý pozemek p.č. 822/6 před domem č.p. 20. Projektová dokumentace by měla být dokončena asi během měsíce dubna 2024. Až pak bude známo, kolik miliónů korun bude potřeba vynaložit z rozpočtu obce na celou zakázku rekonstrukce místní komunikace s prodloužením vodovodu a kanalizace. – je ■



Kulturní zpravodaj **KIKIRIKÝ** obce Vyšehněvice ■ Periodicita: občasník ■ Místo vydání: Vyšehněvice ■ VIII. ročník, č. 1, únor / 2024
Vydává: Obec Vyšehněvice, IČ: 00274615, Vyšehněvice 8 ■ e-mail: obec.vysehnevice@email.cz
■ Autoři fotografií: Jura Třos, Jana Exnerová, Jana Petržilková, Martina Panchártková, Jan Adamec, Josef Exner a Josef Špryňar
■ Grafická úprava: Jindra Petráčková, Grapet ■ Tisk: Tiskárna Lukáš Sobotka, Řečany nad Labem ■ ev. č. MK ČR: E22378

Autoři článků a jejich zkratky: Jana Exnerová -je, Jana Petržilková -jp, Michal Kolman -mk, Josef Špryňar -jš, Nina Černíková -nč, Tomáš Pazdera -tp, Kristina Kolmanová -kk, Roman Martinec -rm